

Fremsat den {FREMSAT} af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering, retsafgiftsloven og tinglysningsloven

(Etablering af landsdækkende register, forbedring af datakvaliteten og forbedret adgang til oplysninger i tingbogen mv.)

§ 1

I lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 12. september 2002, som ændret, senest ved § 1 i lov nr. 601 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Økonomi- og erhvervsministeren etablerer og driver et landsdækkende register med oplysninger om bygnings- og boligforhold samt tekniske anlæg m.v. Hver kommune fører dette register efter regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren.«

2. I § 1, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om fordelingen af udgifterne mellem de enkelte kommuner.«

3. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til at etablere, drive og udvikle registret. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for, hvordan myndigheden eller selskabet skal etablere, drive og udvikle bygnings- og boligregistret. Kravspecifikationer m.v. udarbejdes af myndigheden eller selskabet efter økonomi- og erhvervsministeriets nærmere anvisninger.

Stk. 2. Myndigheden eller selskabet, der bemyndiges efter stk. 1, er forpligtet til at udbyde opgaven med etablering, drift og udvikling m.v. af registret med jævne mellemrum. Udbudet skal følge de regler, der gælder for offentligretlige organer omfattet af Europaparlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF (udbudsdirektivet), med mindre opgaven overlades til en statslig myndighed.

Stk. 3. Afgørelser om udbud efter denne lov og efter bestemmelser fastsat i medfør heraf kan påklages til Klagenævnet for Udbud. Klage kan indgives af enhver, der har en retlig interesse heri. Bestemmelserne i lov om Klagenævnet for Udbud (udbud af bygge- og anlægsarbejder og indkøb i De Europæiske Fællesskaber) og bestemmelser fastsat i medfør heraf om klagenævnets sammensætning, dets sagsbehandling, sanktioner og adgang til at indbringe klagenævnets afgørelser for domstolene finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Myndigheden eller selskabet skal stille registret gratis til rådighed for kommunerne til ajourføring, forespørgsler og udskrifter.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om levering af data fra registret.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren fører tilsyn med myndigheden eller selskabet for så vidt angår registret. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om myndighedens eller selskabets oplysningspligt over for økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 7. Rigsrevisor kan kræve selskabets regnskab forelagt til gennemgang.«

4. § 2, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen kan på eget initiativ og for egen regning opbygge administrative systemer ovenpå bygnings- og boligregistrets grænseflade.«

5. § 3 affattes således:

»§ 3. Det påhviler kommunalbestyrelsen at sikre den fornødne entydighed og kvalitet i registrering af bygnings- og boligforhold samt tekniske anlæg m.v. .

Stk. 2. Kommunen har efter forudgående underretning, uden retskendelse og mod forevisning af behørig legitimation adgang til enhver ejendom for at tilvejebringe oplysninger til brug for registrering i bygnings- og boligregistret. Kommunen har kun adgang til enhver ejendom ved en mistanke om, at der er væsentlig afvigelser i ejeroplyste data.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fører tilsyn med kommunernes føring af bygnings- og boligregistret samt kommunernes indsats med kontrol af oplysninger i bygnings- og boligregistret.

Stk. 4. Kommunerne skal efter anmodning fra økonomi- og erhvervsministeren udlevere oplysninger, data og dokumenter, som er nødvendige for udøvelse af tilsynet.«

6. I § 3 *b* indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen kan fastsætte husnumre for ubebyggede arealer, anlæg m.v., som har adgang til offentlig vej. For hovedlandeveje kan husnumre dog kun fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

7. § 3 *c*, *stk. 1*, affattes således:

»Ejere af ejendomme skal opsætte husnummerskilte, som angiver de af kommunalbestyrelsen fastsatte husnumre på en sådan måde, at disse er synlige fra det adgangsgivende vejareal.«

8. I § 3 *c*, *stk. 2*, udgår »og matrikelnumre«.

9. I § 3 *d* indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at private veje m.v., jf. *stk. 2*, hvortil der er fastsat husnumre, ved ejerens foranstaltning og for dennes bekostning skal forsynes med vejnavneskilte, som udformes og belyses efter samme regler, som gælder for den øvrige vejnavneskiltning i området.«

10. I § 7, *stk. 3*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Hvis videregivelse af oplysninger efter *stk. 1* er pålagt en afgift efter anden lovgivning, kan økonomi- og erhvervsministeren hos modtageren af oplysningerne opkræve et tilsvarende beløb til dækning af afgiften.«

11. I § 9, *stk. 1*, ændres »2.000 kr.« til: »7.300 kr.«.

12. I § 9 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved beregning af bødens maksimale størrelse efter stk. 1 reguleres beløbet årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en statsreguleringsprocent.«
Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

13. I § 9 a, stk. 6, ændres »Erhvervs- og Boligstyrelsen« til: »Erhvervs- og Byggestyrelsen«.

§ 2

I lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 24. august 2000, som ændret senest ved § 42 i lov nr. 553 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 49 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »terminaladgang«: »eller ved anvendelse af den Offentlige InformationsServer (OIS)«.

2. I § 49 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Endvidere er opslag vedrørende en fast ejendom, der foretages ved anvendelse af OIS af den, der er registreret som ejer af ejendommen i Det fælleskommunale ejendomsstamregister (ESR), afgiftsfri.«

3. I § 49 a, stk. 2, ændres »hos en ekstern bruger af tinglysningsregistrene for én fast ejendom« til: »af tinglysningsregistrene for én fast ejendom hos en ekstern bruger eller ved anvendelse af OIS«.

4. § 49 a, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Afgiften efter stk. 1 og 2 opkræves månedsvis bagud, såfremt opslag eller udskrift foretages af personer eller virksomheder m.v., der har adgang til tinglysningsregistrene ved ekstern terminaladgang.«

5. I § 49 a indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Afgiften for opslag eller udskrift, der foretages ved anvendelse af OIS af personer eller virksomheder m.v., der ikke har adgang til tinglysningsregistrene ved ekstern terminaladgang, opkræves af OIS, jf. § 7, stk. 3, i lov om bygnings- og boligregistrering.«

§ 3

I lov om tinglysning, jf. lovbekendtgørelse nr. 622 af 15. september 1986, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 560 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 4, ændres »§ 50 c, stk. 4« til: »§ 50 c, stk. 5«.

2. I § 50 c, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Oplysninger i edb-registrene kan videregives til enhver ved anvendelse af den Offentlige InformationsServer (OIS).«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

3. I § 50 c, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 5, 2. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

4. I § 50 c, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 6, 2. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

5. I § 50 e, 1. pkt., ændres »§ 50 c, stk. 7« til: »§ 50 c, stk. 6«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2006, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Det nye landsdækkende bygnings- og boligregister, jf. denne lovs § 1, nr. 1, sættes i drift den 1. juli 2007. Økonomi- og erhvervsministeren kan dog fastsætte et senere tidspunkt for idriftsættelsen. Kommunerne fortsætter med at føre de eksisterende bygnings- og boligregistre, jf. den hidtidige § 1, stk. 1, i lov om bygnings- og boligregistrering, frem til idriftsættelsen af det nye landsdækkende register.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte særlige overgangsregler i forbindelse med etableringen af det nye landsdækkende bygnings- og boligregister.

Stk. 4. Regler, der er fastsat i henhold til lov om bygnings- og boligregistrerings hidtidige § 1, stk. 1, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat efter denne lov.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslagets hovedformål er at danne grundlag for en forbedring af datakvaliteten i Bygnings- og Boligregistret (BBR), herunder at effektivisere driften således, at registret drives både billigere og bedre. Endvidere ændres reglerne for at sikre, at adressesystemet fungerer hensigtsmæssigt og er synligt også på private veje. Endelig indsættes en bestemmelse, der sikrer, at borgerne på hensigtsmæssig måde kan få adgang til oplysninger fra tingbogen evt. sammenstillet med øvrige ejendomsoplysninger.

Datakvaliteten i BBR har i flere omgange været udsat for kritik. Senest har Rigsrevisionen i beretning nr. 10/03 om bygnings- og boligregistret bemærket, at:

- 1) Økonomi- og Erhvervsministeriet har givet udtryk for, at der er problemer med datakvaliteten i BBR.
- 2) Økonomi- og Erhvervsministeriet bør kortlægge arten, antallet og betydningen af fejlene i BBR.
- 3) Økonomi- og Erhvervsministeriet bør søge at gennemføre et mere aktivt tilsyn med driften og datakvaliteten i BBR.
- 4) Kommunernes egeninteresse i registrets oplysninger ikke har været tilstrækkelig til at sikre god datakvalitet.

Økonomi- og erhvervsministeren har i 2005 udarbejdet og iværksat en handlingsplan for forbedring af datakvaliteten i BBR, herunder en tilpasning af lovgivningen således, at Rigsrevisionens sammenfattende bemærkninger imødekommes.

Forud for handlingsplanen nedsatte økonomi- og erhvervsministeren i samarbejde med KL (Kommunernes Landsforening) to arbejdsgrupper, der dels skulle undersøge mulighederne for at forbedre datakvaliteten i BBR og dels skulle klarlægge økonomien i det nuværende BBR. Udover de to arbejdsgruppers undersøgelser blev der gennemført en interessentanalyse af BBR for at vurdere brugernes behov og ønsker til datakvaliteten i BBR.

2. Gældende ret

BBR blev etableret med udgangspunkt i oplysninger fra ejendommenes ejere i forbindelse med ejendomsvurderingen i 1977. Efterfølgende er registret løbende blevet opdateret primært med oplysninger fra den kommunale byggesagsbehandling. Udgifterne til registret drift afholdes af kommunerne, jf. lovens § 2, stk. 3. Ved etableringen af BBR var de primære anvendelser ejendomsvurderingen og udarbejdelse af folke- og boligtællinger. Efterfølgende er anvendelsesområdet udvidet betydeligt, således at BBR-data i dag blandt andet anvendes i fastsættelse af ejendomsværdiskat, beregning af boligstøtte, de mellemkommunale udligningsordninger og danner grundlaget for byggestatistikker, som blandt andet indgår i konjunkturvurderinger. Private virksomheder som ejendomsmæglere, realkreditinstitutter, banker m.v. bruger data fra registret som en integreret del af deres kundeservice. BBR er således en vigtig del af den offentlige datainfrastruktur.

Efter lov om bygnings- og boligregistrering fører hver kommune et register med oplysninger om bygnings- og boligforhold samt tekniske anlæg m.v. Alle kommuner bortset fra København har idag samme systemleverandør, uden at dette er påkrævet. Det var med baggrund i de daværende teknologiske muligheder og konkurrencesituationen på det kommunale it-marked, at Kommunedata (nu KMD) blev valgt af samtlige kommuner. Det blev derved muligt, at der på simpel vis kunne dannes et landsdækkende sæt af BBR-data. Udviklingen i it-teknologi og kravet om offentlige udbud for hver enkelt kommune i forbindelse med den forestående modernisering af BBR kan medføre, at kommunerne i fremtiden vælger forskellige it-leverandører med deraf følgende risiko for, at forskellige tekniske løsninger vanskeliggør sammenstilling til et landsdækkende sæt af BBR-data.

I henhold til BBR-loven er det økonomi- og erhvervsministeren, der har det overordnede ansvar for BBR. Ministeren har dog ikke beføjelser til at sikre et samlet register eller at føre tilsyn med kommunernes drift af BBR.

Det er den enkeltkommune, der har ansvaret for BBR's datakvalitet. BBR blev oprettet på baggrund af oplysninger, som ejerne afgav på en række spørgeskemaer. Disse oprindelige ejeroplysninger har landets 271 kommuner kontrolleret i forskelligt omfang, således at enkelte kommuner har kontrolleret hele bygningsmassen, mens andre kommuner kun har gennemført kontrol i meget begrænset omfang. Der er således vidt forskellige niveauer af datakvalitet i BBR. Rigsrevisionen nævner således i sin beretning, at i 2003 var kun 51,1 pct. af landets egentlige bygninger kontrolleret af kommunerne.

Kontrollen gennemføres enten ved sammenligning af registreringen i BBR med byggesagsarkiver, eller ved at kommunen, efter aftale med ejer, kontrollerer og opmåler de faktiske forhold på stedet. Men kommunerne har ikke hjemmel i BBR-loven til at foretage kontrolbesøg uden ejers samtykke, uanset om kommunen har mistanke om, at registreringen ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold.

I de gældende regler er der hjemmel til at idømme en administrativ bøde på 2.000 kr., hvis det på anden måde opdages, at ejeren har tilsidesat sin oplysningspligt eller afgivet urigtige oplysninger. Bødestraffen på 2.000 kr. har været uændret, siden BBR blev etableret i 1977.

Lovens adressebestemmelser omfatter i dag bebyggede ejendomme eller ejendomme udstykket med henblik på bebyggelse. Loven indeholder ingen bestemmelser om, at der kan fastsættes adresser til arealer eller anlæg som ikke er tænkt til bebyggelse andre lokaliteter så som sportsanlæg, parker, legepladser, seværdigheder m.v.

Lovens adressebestemmelser giver i dag mulighed for at fastsætte vejnavne og adresser til private veje (dvs. interne veje o.l. på en ejendom, som ikke er omfattet af vejlovgivningen), men hverken BBR-loven eller vejlovgivningen indeholder bestemmelser om, at de fastsatte navne på sådanne private veje skal skiltes.

Hidtil har der i de fleste politivedtægter været bestemmelser om, at en ejer har pligt til at opsætte synligt husnummerskilt. Med ikrafttræden af en ny standardpolitivedtægt (Bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005) den 1. juli 2005 er disse bestemmelser imidlertid bortfaldet. En ejer er derfor i dag kun forpligtet til at opsætte husnummerskilt, såfremt kommunen i medfør af BBR-lovens regler har givet et individuelt påbud eller fastsat et generelt husnummerregulativ.

Der er således en række tilfælde, hvor lovgivningen ikke sikrer fyldestgørende adressering og en synlig skiltning. Dette kan især have uheldige følger for borgerne ved udrykningskørsler og lignende situationer, hvor det er af afgørende vigtighed hurtigt at finde frem til den korrekte adresse.

Loven indeholder bestemmelser om, at økonomi- og erhvervsministeren skal etablere rammer og vilkår for videregivelse af BBR-oplysninger og BBR-oplysninger sammenstillet med øvrige oplysninger vedrørende fast ejendom. Dette er sket ved etableringen af den Offentlige InformationsServer (OIS).

Via Internettet er der i dag fri adgang til udvalgte oplysninger om samtlige landets ejendomme fra BBR, det fælleskommunale ejendomsdatasystem (ESR), planregistret, matrikelregistret, statens salgs- og vurderingsregister (SVUR) og krydsreferenceregistret (KRR). Ejere af fast ejendom kan ved anvendelse af digital signatur få adgang til samtlige oplysninger fra de nævnte registre og herudover se eventuelle tilstandsrapporter, der er udarbejdet på deres ejendom i forbindelse med Huseftersynsordningen. OIS omfatter også en distributørordning, der er rettet mod erhvervslivet og andre, der har behov for mere systematisk adgang til ejendomsdata.

Adgang til Tingbogen kan i dag ske ved personlig henvendelse på et af landets tinglysningskontorer eller ved specialaftale med Retten i Århus. Det er hensigten, at lette denne adgang ved, at borgere kan få adgang til tingbogen hjemmefra via www.ois.dk, 24 timer i døgnet. Der er imidlertid idag ikke lovhjemmel til denne ændring, ligesom der mangler hjemmel til, at OIS kan administrere retsafgiften for opslag i Tingbogen. Det er derfor nødvendigt at foretage ændringer i tinglysningsloven og retsafgiftsloven.

3. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- a) Samling af de kommunale registre til ét samlet register, hvor driften kan henlægges til en anden offentlig myndighed eller til et privat selskab. Den umiddelbare plan er, at registret skal drives af et selskab under KL.
- b) Redskaber til forbedring af datakvaliteten.
- c) Forbedring af skiltning af husnumre på ubebyggede arealer og anlæg med adgang til offentlig vej samt private veje af hensyn til udrykningskøretøjer.
- d) Offentlig adgang til tinglysningsdata via Internettet, igennem den Offentlige InformationsServer (OIS).

3.a Samling af de kommunale registre til ét samlet register.

Det foreslås, at BBR fremover udgør ét landsdækkende register, som i en periode på op til 7 år tænkes drevet af et selskab ejet af KL. Nærmere regler om henlæggelsen af beføjelser mv. kan blive fastsat ved bekendtgørelse eller gennem kontrakter og aftaler. Kommunerne vil fortsat være ansvarlige for ajourføring af data og for at træffe forvaltningsretlige afgørelser vedrørende registrering i registret. Økonomi- og erhvervsministeren er dataansvarlig myndighed. Selskabet er ansvarlig for at etablere, drive og videreudvikle det nye landsdækkende register på grundlag af økonomi- og erhvervsministerens anvisninger.

3.b Redskaber til forbedring af datakvaliteten.

Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren får hjemmel til at føre aktivt tilsyn med kommunale indberetninger til registeret. Det kan f.eks. ske ved statistiske kontroller, der løbende kan redegøre for kommunernes opfølgning på datakvaliteten.

Det foreslås, at kommunerne får hjemmel til at følge op overfor ejendomsjere med kontrolbesøg på privat ejendom efter forudgående underretning. Muligheden skal dog kun anvendes som sidste udvej, såfremt kommunen har en mistanke om, at oplysningerne i registret afviger væsentligt fra de faktiske forhold.

Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren får hjemmel til at fordele den samlede udgift til BBRs drift på kommunerne og i denne fordeling inddrage kriterier om den enkelte kommunes datakvalitet i BBR. Baggrunden herfor er, at dårlige BBR-data medfører merudgifter i efterfølgende anvendelser, og kommuner med god datakvalitet bør belønnes herfor med rabat på driften af systemet. Det foreslås, at op til 20 pct. af de kommunale udgifter til drift af bygnings- og boligregistrets IT-system skal kunne fastsættes på baggrund af kommunens opfølgning på datakvaliteten.

Det foreslås, at den administrative bødestørrelse, der i loven i 1976 er fastsat til 2.000 kr., opreguleres til nutidskroner og fremover følger prisudviklingen. Det vurderes, at borgerne kan mangle interesse i at indberette korrekte oplysninger til registret, da BBR danner grundlag for ejendomsværdibeskatning. Ved at hæve beløbet til nutidskroner forøges den præventive virkning af bøden.

3.c Forbedring af skiltning af husnumre på ubebyggede arealer og anlæg med adgang til offentlig vej samt private veje af hensyn til udrykningskøretøjer.

Ændringerne i lovens adressebestemmelser har til formål at tydeliggøre og standardisere reglerne om adresser, idet korrekte og synlige adresser har fået større og større betydning for borgerens sikkerhed og tryghed (ambulance, brand, politi mv.). Præcise adresser har endvidere betydning for en effektiv offentlig og privat sektor, f.eks. sygetransport, hjemmehjælp, taxikørsel og postbefordring.

Efter lovforslaget kan der fremover fastsættes adresser til ubebyggede arealer og anlæg (f.eks. sportsanlæg, parker og legepladser), hvor mange mennesker opholder sig. Herudover indføres der en generel pligt for ejerne til at opsætte synlige husnummerskilte, ligesom reglerne for opsætning af vejnavneskilte udstrækkes således, at de også gælder for private vejarealer.

Ændringerne er anbefalet af en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Erhvervs- og Byggestyrelsen, kommunerne, Rigspolitiets 112-sekretariat, Falcks Redningskorps, Foreningen af kommunale Beredskabschefer samt Post Danmark.

3.d Offentlig adgang til tinglysningsdata via Internettet igennem den Offentlige InformationsServer (OIS).

Som følge af en efterspørgsel efter lettere offentlig adgang til tinglysningsoplysninger blev der i maj 2004 nedsat en arbejdsgruppe for bedre offentlig adgang til tinglysningsoplysninger med deltagere fra Økonomi- og Erhvervsministeriets departement, Justitsministeriets departement, Domstolsstyrelsen og Erhvervs- og Byggestyrelsen (formand).

Formålet med arbejdsgruppen har været at undersøge mulighederne for, at tinglysningsoplysninger vedrørende fast ejendom gøres lettere tilgængelige for brugerne ved etablering af en enkel og sikker internetbaseret adgang via den Offentlige Informations Server OIS (www.ois.dk), der drives af Erhvervs- og Byggestyrelsen.

Arbejdsgruppens konklusion er, at der ikke er væsentlige tekniske, juridiske eller økonomiske hindringer for, at der kan skabes yderligere og lettere offentlig adgang til tinglysningsoplysninger via en internetbaseret adgang til tingbogen igennem OIS. Det indstilles i rapporten, at der etableres adgang til tingbogen via OIS.

Da der er knyttet en afgift til opslag i tingbogen, er det væsentligt, at den Offentlige InformationsServer får mulighed for at opkræve et beløb hos brugerne af OIS, der svarer til den retsafgift, som brugeren skulle betale ved et sædvanligt opslag i tingbogen.

Der ikke er tale om en ny afgift, men om et beløb der svarer til den retsafgift, som brugeren skulle betale ved et sædvanligt opslag ved ekstern terminaladgang. En af fordelene ved at indhente tingbogsoplysninger via OIS er, at tingbogsoplysningerne bliver tilgængelige for private på internettet, og oplysninger kan trækkes sammen med øvrige ejendomsoplysninger.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der vil være væsentlige offentlige besparelser ved gennemførelsen af lovforslaget med etableringen af ét BBR baseret på ét offentligt udbud. Den endelige størrelse og fordeling mellem de statslige og kommunale parter afventer forhandlinger mellem parterne.

Derudover vil en forbedring af datakvaliteten i BBR generelt mindske behovet for at kontrollere oplysninger. Kvaliteten i kommunernes sagsbehandling vil øges og sagsbehandlingsomfanget vil kunne nedbringes, da der skal bruges mindre tid på at korrespondere med borgerne for at få rettet fejl eller på at kontrollere oplysningerne.

For statslige brugere af BBR vil en forbedring af datakvaliteten medføre mere sikre og pålidelige analyser og statistikker. Bedre datakvalitet i BBR vil endvidere føre til et bedre grundlag for opkrævning af ejendoms-værdibeskatning.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

En bedre datakvalitet i BBR medfører, at oplysningerne i højere grad kan anvendes af erhvervslivet. En række processer, hvor der er behov for pålidelige oplysninger om bygninger og boliger, kan automatiseres. En bedre datakvalitet vil derved kunne betyde en omkostningsreduktion for erhvervslivet.

Forslaget vil give erhvervslivet mindre administrative lettelser i forbindelse med elektronisk indhentning af tingbogsoplysninger og som følge af forbedringerne i adressesystemet.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler. Styrelsen vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

6. De miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har været i høring hos:

Amtsrådsforeningen, Beskæftigelsesministeriet, CPR-kontoret, Danmarks Statistik, Dansk Fjernvarme, Dansk Postordre Handel, Datatilsynet, Den Danske Landinspektørforening, Domstolsstyrelsen, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Falcks Redningskorps, Finansministeriet, Foreningen af kommunale beredskabschefer, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Geoforum Danmark, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, IT- og Telestyrelsen, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klagenævnet for udbud, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Kort- og Matrikelstyrelsen, Kulturarvsstyrelsen, Kulturministeriet, Københavns Kommune, Miljøministeriet, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Ministeriet for Flytninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Videnskab og Teknologisk Udvikling, Post Danmark Brevproduktion & Transport, Praktiserende Arkitekters Råd, Praktiserende Landinspektørers Forening, Retten i Århus, Realkreditrådet, Rigsarkivet, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Skatteministeriet, Slots- og Ejendomsstyrelsen, Socialministeriet, Statens Byggeforskningsinstitut, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Told- og Skattestyrelsen, Trafikministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet samt Vejdirektoratet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Væsentlige offentlige besparelser	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ressourcebesparelser som følge af højere datakvalitet Rationalisering af kommercielle kontrakter og udbud	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	En mindre reduktion af omkostninger	Eventuelle udgifter til skiltning for virksomheder og institutioner med et større internt vejnet
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Mindre administrative lettelser	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lettere adgang til Tingbogen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bygnings- og boligregistret står foran en modernisering og omstrukturering af det snart 30 år gamle system. Efter gældende lov består BBR i dag af 271 kommunale delregistre. Med bestemmelsen foreslås det at etablere ét landsdækkende register med oplysninger om bygnings- og boligforhold samt tekniske anlæg m.v. Dette skal sikre, at der også i fremtiden eksisterer ét samlet register i stil med f.eks. det centrale personregister CPR. Det vurderes, at BBR lettest kan forenkles, forbedres og udvikles ved at ændre registrets status til et landsdækkende og centralt register. Både modernisering, drift og udvikling af registret vil kunne gøres væsentligt billigere i forhold til en løsning, hvor den enkelte kommune selv skulle iværksætte tiltag for modernisering af registret og afholde EU-udbud med muligt valg af forskellige driftleverandører.

Det vil fortsat være kommunerne, der fører BBR efter retningslinjer, som fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren.

Til nr. 2

Etablering af ét register vil betyde, at kommunerne fremover skal deles om udgiften til registrets drift. Hensigten med denne bestemmelse er, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om fordeling af udgifterne til fremtidig drift af registret mellem de enkelte kommuner, således at både kommunerne og selskabet får de rette incitamenter til at drive registret med høj kvalitet. Det kan blandt andet gøres ved, at en vis del af driftsafgiften gøres afhængig af den enkelte kommunes indsats for god datakvalitet.

Udgiften til registrets drift skal svare til de faktiske nødvendige omkostninger. Kommunerne pålægges ingen udgifter for dataudveksling. Kommunerne afkræves således intet indberetningsgebyr, sagsbehandlingsgebyr, administrationsgebyr, gebyr for datakontrol eller gebyr for udlevering af oplysninger m.v.

Til nr. 3

Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren får hjemmel til at henlægge registrets drift til en anden offentlig myndighed eller til et privat selskab.

Det er indtil videre hensigten, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiger et selskab, der er en selvstændig juridisk enhed og ejet 100 pct. af KL, til at etablere, drive og udvikle registret og afholde etableringsomkostningerne. Bemyndigelsen gives for perioder af højst 7 års varighed uden udbud. Det er ikke hensigten at overdrage myndighedsopgaver til selskabet. Det er således fortsat kommunalbestyrelsen, der træffer de forvaltningsretlige afgørelser omkring registreringen i bygnings- og boligregistret. Økonomi- og erhvervsministeren anviser, hvilke etablerings-, drifts- og udviklingsopgaver, selskabet skal udføre. Selskabet har det fulde ansvar for udførelsen af de anviste opgaver. Økonomi- og erhvervsministeren er fremdeles dataansvarlig myndighed og kan for eksempel bestemme, hvordan og hvornår selskabet skal levere data og aflægge regnskab.

Økonomi- og erhvervsministeren har mulighed for at bestemme, at opgaven med at etablere, drive og videreudvikle bygnings- og boligregistret helt eller delvis overlades til en anden offentlig myndighed eller et andet selskab, såfremt kontrakten mellem økonomi- og erhvervsministeren og selskabet ejet af KL eventuelt misligholdes.

Det fastsættes i stk. 2, 1. pkt., at den offentlige myndighed eller selskabet skal konkurrenceudsætte alle de opgaver, der er henlagt til operatøren i det omfang, de er egnede til at blive testet på markedet. Selv om den valgte leverandør ikke er et umiddelbart pligtsubjekt efter udbudsdirektivets definition af offentligt organ (dvs. ikke er omfattet af direktivets definition af offentlig myndighed eller offentligretligt organ) er det i stk. 2, 2. pkt., fastsat at konkurrencen om disse kontrakter skal følge EU's regler for offentlige kontrakter, der indgås af offentligretlige organer. Vælges en statslig operatør, skal udbudet ske efter direktivets tærskelværdi for statslige myndigheder. Udbud sker på myndigheden eller selskabets regning og ansvar. Selskabet pålægges at teste de enkelte opgaver på et marked i overensstemmelse med EU's regler for offentlige kontrakter, der indgås af offentligretlige organer. En statslig operatør kan ikke påberåbe sig den høje tærskelværdi. Det er alene økonomi- og erhvervsministeren, der kan pålægge den bemyndigede krav til udvikling og videreudvikling af registret, jf. lovens § 1, stk. 2. Nye krav forhandles altid med KL.

Midler fra den eksklusive rettighed til at drive registret (monopoldelen) må ikke anvendes i forbindelse med konkurrenceudsatte aktiviteter. Såfremt den offentlige myndighed eller selskabet har eller får flere monopoler, skal driften og økonomien mellem disse være klart adskilt og midlerne fra den ene monopol må ikke anvendes i forbindelse med det andet monopol.

Myndigheden eller selskabet må oparbejde en arbejdskapital på 20 pct. af de årlige driftsudgifter. Myndigheden eller selskabet kan ikke trække nogen fortjeneste eller lign. ud af selskabet. Overstiger arbejdskapitalen de 20 pct. skal de kommunale udgifter til driften falde tilsvarende.

Efter stk. 3 skal Klagenævnet for Udbud vurdere af indkomne klager ske ud fra denne bestemmelse, ud fra bestemmelserne i lov om Klagenævnet for Udbud og efter til enhver tid gældende regler om udbud for såvel private som offentlige kontrakter.

Efter stk. 4 har myndigheden eller selskabet ansvaret for, at registret er frit tilgængeligt for kommunernes lovpligtige indberetninger til registret, kommunernes forespørgsler samt udskrifter.

Med stk. 5 gives økonomi- og erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at myndigheden eller selskabet har ansvaret for, at myndigheder, som hidtil har benyttet BBR til forvaltningsmæssige eller administrative opgaver, også fremover til enhver tid gratis kan forespørge om data i registret. Datadistributionen baseres på en standardiseret snitflade i henhold til MVTU's anbefalinger til OIO-XML. Det er primært Økonomi- og Erhvervsministeriet med dertil hørende styrelser, Statens Arkiver, told- og skatteforvaltningen samt OIS, der forventes at modtage data fra registret.

Stk. 6 er en følge af, at myndigheden eller selskabet overlades driften og udviklingen af et register, som økonomi- og erhvervsministeren er ansvarlig for. Der er det nødvendigt, at økonomi- og erhvervsministeren kan føre tilsyn med myndighedens eller selskabets økonomi og opgaveløsning, for så vidt angår BBR. Det er hensigten, at myndigheden eller selskabet årligt skal afrapportere sit virke til økonomi- og erhvervsministeren og give denne uhindret adgang til alle oplysninger, data og interne dokumenter vedrørende registret. Tilsynets formål er at sikre en høj datakvalitet samt sikre, at håndtering af indberetninger, ajourføring og validering af data sker korrekt. Idet myndigheden eller selskabet har ret til at føre anden virksomhed ved siden af de opgaver, som følger af bemyndigelsen, er det en forudsætning, at alle aktiviteter med at etablere, drive og videreudvikle BBR holdes tydeligt adskilt fra selskabets øvrige virksomhed. Samtlige direkte og indirekte omkostninger og indtægter forbundet med opgaven skal opføres særskilt i selskabets regnskab. Myndighedens eller selskabets øvrige (kommercielle) ydelser må alene anvende data fra IT-systemets offentligt tilgængelige grænseflade således, at selskabet på dette område opererer på samme markedsvilkår som andre virksomheder.

Rigsrevisionen har efter stk. 7 adgang til selskabets regnskaber m.v. på samme vilkår som økonomi- og erhvervsministeren. Ved Rigsrevisionens gennemgang af selskabets økonomi påses blandt andet, at regnskabet er undergivet betryggende revision, og at der er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af midlerne, jf. reglerne herom i lovebekendtgørelse nr. 3 af 7. januar 1997 om revisionen af statens regnskaber m.m. Økonomi- og erhvervsministeren kan udmelde en revisionsinstruks.

Til nr. 4

Bestemmelsen har til formål at videreføre kommunernes registreringsmulighed fra de kommunale systemer til det moderniserede register på samme vilkår som efter den gældende lov.

Det er hensigten, at den enkelte kommune fortsat har mulighed for at registrere yderligere oplysninger efter behov, f.eks. oplysninger relateret til kommunens tilsyn eller oplysninger relateret til øvrig kommunal administration. En opbygning af disse administrative systemer sker fortsat på den enkelte kommunes eget initiativ og egen regning. Opbygningen sker ovenpå bygnings- og boligregistrets grænseflade, idet det er hensigten, at alene økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, hvordan registret skal være bygget op, med den bemærkning, at økonomi- og erhvervsministeren aldrig kan bestemme, at registret skal være bygget op på en måde, der går videre end hvad der er formålet med registret, jf. lovens § 1, stk. 2. Bestemmelsen er ikke en udvidelse af den tidligere bestemmelse i loven.

Til nr. 5

Da oplysningerne i registret indgår i løsningen af en lang række statslige og kommunale opgaver, herunder i beregninger af ejendomsværdiskatten, den mellemkommunale udligning og i fastsættelsen af statens tilskud til kommunerne, er det væsentligt at iværksætte målrettede tiltag for at forbedre datakvaliteten i registret. Rigsrevisionen har i beretningen om bygnings- og boligregistret bemærket, at kommunernes egeninteresse i registrets oplysninger ikke har været tilstrækkelig til at sikre en god datakvalitet. Da bygnings- og boligregistrets data bliver opdateret lokalt i kommunerne, er det naturligt, at kommunerne fortsat varetager opgaven med at sikre, at registreringen af data er korrekt og fejlfri. Kommunerne er dog afhængige af ejernes korrekte og rettidige indberetninger, ligesom de gennem kontrolbesøg, validering af data m.v. skal arbejde for at højne kvaliteten af data.

Stk. 1 har til hensigt at stadfæste ansvaret for datakvaliteten og den løbende ajourføring og vedligeholdelse af data i den enkelte kommune. Kommunerne vil således ikke blive pålagt nye opgaver. Det er en væsentlig forudsætning, at der skal føres en aktiv indsats med kontrol af registrets oplysninger.

Rigsrevisionen har bemærket, at kommunerne ikke har hjemmel til at aflægge kontrolbesøg hos en bolig-ejer med henblik på at kontrollere, om ejers oplysninger er korrekte. Økonomi- og erhvervsministeren har vurderet, at der er behov for lovhjemlet kontrolbesøg. Hjemlen i stk. 2 til at aflægge kontrolbesøg hos bolig-ejere er alene tænkt anvendt i situationer, hvor der er en formodning om, at der kan være tale om større afvigelser i ejeroplyste data, som har indflydelse på borgerens skatteforhold eller modtagelse af offentlige ydelser. Adgang til kontrolbesøg skal altid ske med mindst 14 dages varsel og mod forevisning af behørig legitimation. I forbindelse med kontrolbesøg skal lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt overholdes.

Rigsrevisionen har påpeget, at der ikke i gældende lov findes hjemmel til, at økonomi- og erhvervsministeren kan føre tilsyn eller foretage sanktioner overfor kommunernes føring af og indberetninger til registret. Økonomi- og erhvervsministerens tilsyn har først og fremmest været baseret på en række ikke-retlige styringsmidler. Tiltagene har spændt fra henstillinger, dialog gennem kontakt- og arbejdsgrupper samt samarbejde om udvikling af vejledninger og statslige krav til et moderniseret register. Det er nogle af disse tiltag, som nu søges stadfæstet i lov. Der gives i stk. 3 hjemmel til, at økonomi- og erhvervsministeren kan foretage stedlig kontrol af kommunernes drift af registret. Tilsynet vil blandt andet ske gennem logisk og geografisk datakontrol og gennem regelmæssig overvågning af informationsflow til og fra registret.

Økonomi- og erhvervsministeren kan forlange udlevering af dokumentation eller kan gennemføre kontrol i samtlige kommuner.

Til nr. 6

BBR-lovens adressebestemmelser har af historiske årsager hidtil være udformet således, at de kun gælder for bebyggede ejendomme og ejendomme, som er udstykket med henblik på bebyggelse.

I mange tilfælde vil det imidlertid være praktisk at kunne fastsætte adresser for ubebyggede arealer, som f.eks. sportsanlæg, parker, legepladser, seværdigheder o.l., hvor mange mennesker opholder sig, og hvor det f.eks. kan være nødvendigt at alarmere politi, brandvæsen eller ambulance.

Bestemmelsen er udformet således, at den giver kommunalbestyrelsen mulighed for at fastsætte husnumre for sådanne ubebyggede arealer og anlæg efter samme principper som for bebyggede ejendomme.

Til nr. 7

Helt aktuelle udsagn fra 112 alarmcentralerne, politiet samt ambulance- og brandberedskabet viser, at synlige vejnavne- og husnummerskilte er en af de vigtigste forudsætninger for, at borgerne får hurtig hjælp i en ulykkessituation.

Efter de nuværende regler i BBR-lovens § 3 c, stk. 1, er en ejer kun forpligtet til at opsætte husnummerskilte, såfremt den pågældende kommune har meddelt ejeren et individuelt påbud eller har fastsat et generelt skilteregulativ for kommunen. Undersøgelser har vist, at kun godt 20 kommuner p.t. har fastsat et sådant generelt skilteregulativ.

Tidligere indeholdt de lokale politivedtægter generelle regler om, at en ejer var forpligtet til at opsætte husnummerskilte på sin ejendom. Med ikrafttræden af en ny standardpolitivedtægt (Bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005) den 1. juli 2005 er disse bestemmelser imidlertid bortfaldet.

Det foreslås derfor i stedet, at BBR-lovens § 3 c, stk. 1, ændres, således at den fastsætter en generel pligt for ejeren til at opsætte synlige husnummerskilte. I bestemmelsen præciseres det, at skiltet skal være synligt fra det adgangsgivende færdselsareal, dvs. fra det vejareal e.l. som f.eks. en ambulance vil ankomme fra.

Efter forslaget vil det herefter kun være nødvendigt for kommunalbestyrelsen at vedtage et skilteregulativ e.l., såfremt der ønskes at fastsætte nærmere og lokalt afpassede regler om skiltens udformning og placering, belysning m.v. Den eksisterende § 3 c, stk. 2, omhandler denne situation.

Endvidere foreslås det at ændre loven således, at kommunalbestyrelsen ikke længere efter denne bestemmelse kan kræve skiltning af matrikelnummeret.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring, der følger af nr. 7.

Til nr. 9

Efter BBR-lovens bestemmelser i § 3 d, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen, efter samråd med ejeren, fastsætte vejnavne og husnumre til private veje, interne vejarealer o.l. på samme måde som for offentlige veje og private fællesveje.

De private vejarealer er imidlertid ikke omfattet af lovgivningen for offentlige veje henholdsvis private fællesveje, hvilket betyder, at kommunalbestyrelsen i dag ikke har nogen hjemmel til at bestemme, at der skal opsættes vejnavneskilte.

Sådanne private og interne vejarealer findes f.eks. på større institutioner, sygehuse og trafikterminaler, f.eks. Danmarks Tekniske Universitet, Odense Universitetshospital og i Kastrup Lufthavn. Interne vej- og stinet findes også i særlige bebyggelsesformer som f.eks. feriecentre og haveforeninger. I disse områder færdes der ofte tusindvis af mennesker. Til brug for udrykning m.v. er det meget vigtigt, at der findes et logisk system af vejnavne og husnumre, der er synligt ved skiltning.

Det foreslås derfor, at der i § 3 d, stk. 3, indføres en sådan hjemmel, således at kommunalbestyrelsen kan pålægge ejeren af det pågældende område at opsætte og bekoste vejnavneskilte på samme måde, som hvis der havde været tale om en offentlig vej eller privat fællesvej. Kommunalbestyrelsen kan også bestemme, at det er kommunen, som skal afholde udgifterne til skiltningen.

Til nr. 10

Det foreslås med bestemmelsen, at der kan opkræves et beløb på den Offentlige InformationsServer (OIS), hvis der formidles data, som er pålagt en afgift i henhold til anden lovgivning. Beløbet skal altid være tilsvarende til beløbet i henhold til anden lovgivning og skal overføres ubeskåret til den begunstigede myndighed.

Ændringen er et væsentligt led i de igangværende bestræbelser på at etablere elektronisk formidling af ejendomsdata fra tingbogen direkte til borgeren via internettet. I den aktuelle situation er der tale om en retsafgift i henhold til lov om retsafgifter § 49 a, som affattet ved lovforslagets § 2.

Til nr. 11

Ejerenes korrekte og rettidige afgivelse af oplysninger til bygnings- og boligregistret er fundamental for høj datakvalitet i registret. En ejer, som konstaterer, at oplysningerne i registret ikke er korrekte, kan i dag manglen incitament til at afgive korrekte oplysninger til registret i situationer, hvor oplysningen vil medføre øget ejendomsværdibeskatning.

Kommunalbestyrelsen har i dag hjemmel til, at pålægge en administrativ bøde på op til 2.000 kr. Men bødens størrelse har været uændret siden BBR-loven blev vedtaget i 1976. Inflationen har siden udhulet bødens præventive virkning, således at bødens nuværende størrelse står i misforhold til den gevinst, en ejer eventuelt vil kunne opnå ved ikke at indberette korrekte oplysninger til registret. Der er derfor behov for større kontrol og håndhævelse vedrørende ejeroplyste data, som har indflydelse på borgerens skatteforhold eller modtagelse af offentlige ydelser. Såfremt bøden havde været prisindeksreguleret, ville den have udgjort omkring 7.300 kr.

Bestemmelsen er alene tænkt anvendt i situationer, hvor en ejer forsætligt eller groft uagtsomt rettidigt undlader at indberette de korrekte oplysninger til registret. Der tænkes på situationer hjemlet i § 1 i bekendtgørelse nr. 1028 af 12. december 2002 om ejers pligt til at give oplysninger til Bygnings- og Boligregistret.

En oplysning er anset for at være indberettet rettidigt i registret, når den er indberettet snarest og uden ugrundet ophold, efter at ejeren er blevet opmærksom på situationer nævnt i § 1 i bekendtgørelse nr. 1028 af 12. december 2002 om ejers pligt til at give oplysninger til Bygnings- og Boligregistret.

Til nr. 12

Bødens maksimale størrelse bliver fremover prisindeksreguleret en gang årligt den 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en statsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

Til nr. 13

Den 27. august 2004 skiftede Erhvervs- og Boligstyrelsen navn til Erhvervs- og Byggestyrelsen. Ændring af navnet i loven er en konsekvensrettelse heraf.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås at sidestille elektroniske forespørgsler i tinglysningsregistrene ved anvendelse af OIS med elektroniske forespørgsler i tinglysningsregistrene ved ekstern terminaladgang. Der skal i begge tilfælde betales en retsafgift på 30 kr. pr. opslag. Det foreslås dog, at opslag vedrørende en fast ejendom, der foretages ved anvendelse af OIS af ejeren af ejendommen, skal være afgiftsfri, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at elektroniske forespørgsler i tinglysningsregistrene vedrørende en fast ejendom, der foretages ved anvendelse af OIS, skal være afgiftsfri for ejeren af den pågældende ejendom. Det foreslås, at afgiftsfriheden skal være betinget af, at den pågældende er registreret som ejer af ejendommen i Det fælleskommunale ejendomsstamregister (ESR). Den foreslåede bestemmelse giver ejeren adgang til ved anvendelse af OIS afgiftsfrit at få vist oplysninger fra tinglysningsregistrene om sin egen ejendom på skærmen, men giver ikke adgang til afgiftsfrit at udskrive eller lagre oplysningerne i en fil. Dette svarer til, at der i dag er adgang til gratis opslag på tinglysningskontorenes publikumsterminaler, når opslaget sker i ikke-erhvervsmæssigt øjemed. For forespørgsler i tinglysningsregistrene, der giver adgang til udskrift eller lagring af oplysninger, skal ejeren betale en retsafgift på 30 kr. pr. opslag i overensstemmelse med hovedreglen i retsafgiftslovens § 49 a, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 3

Det foreslås at sidestille udskrift af tinglysningsregistrene ved anvendelse af OIS med udskrift af tinglysningsregistrene ved ekstern terminaladgang. Der skal i begge tilfælde betales en retsafgift på 150 kr. for en fuldstændig udskrift vedrørende én fast ejendom.

Hvert opslag koster 30 kr.; men for at få et fuldstændigt billede af en fast ejendoms forhold skal der foretages i alt 5 opslag (adkomst, byrder, hæftelser, »andre oplysninger« og dagbogen), således at den samlede afgift bliver 150 kr. For en udskrift af tinglysningsregistrene, der svarer til en ubekræftet tingbogsattest, betales derfor også 150 kr.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer af retsafgiftslovens § 49 a, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 1 og 3. Den foreslåede ændring af retsafgiftslovens § 49 a, stk. 4, 1. pkt., indebærer, at adgangen til månedsvis opkrævning af retsafgiften fortsat kun vil gælde personer og virksomheder mv., der efter aftale med retten i Århus har adgang til tinglysningsregistrene ved ekstern terminalad-

gang. Adgangen til månedsvis opkrævning af retsafgiften vil for disse personer fremover gælde både ved elektroniske forespørgsler i tinglysningsregistre ved ekstern terminaladgang og ved elektroniske forespørgsler i tinglysningsregistre ved anvendelse af OIS. Opkrævning af retsafgift hos personer, der ikke har adgang til tinglysningsregistre ved ekstern terminaladgang, reguleres af det foreslåede § 49 a, stk. 5, i retsafgiftsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

Til nr. 5

Det foreslås, at retsafgiften for forespørgsler i tinglysningsregistre, der foretages ved anvendelse af OIS af personer eller virksomheder m.v., der ikke har adgang til tinglysningsregistre ved ekstern terminaladgang, skal opkræves af OIS, jf. herved § 7, stk. 3, i lov om lov om bygnings- og boligregistrering, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 10. OIS afregner herefter den opkrævede retsafgift over for Domstolsstyrelsen. Det foreslåede stk. 5 omfatter personer og virksomheder mv., der ikke har adgang til tinglysningsregistre ved ekstern terminaladgang. Hos personer og virksomheder mv., der efter aftale med retten i Århus har adgang til tinglysningsregistre ved ekstern terminaladgang, opkræves retsafgiften derimod månedsvis bagud, jf. retsafgiftslovens § 49 a, stk. 4, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 4.

Til § 3

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af en ændret nummerering af stykkerne i § 50 c som følge af den foreslåede nye bestemmelse i § 50 c, stk. 2 (lovforslagets § 3, nr. 2).

Til nr. 2

Det foreslås, at der gives mulighed for, at enhver kan foretage elektroniske forespørgsler i tinglysningsregistre (tingbogen) ved anvendelse af den Offentlige InformationsServer (OIS). Muligheden for at forespørge i tingbogen via OIS medfører ingen ændringer af, hvilke oplysninger der vil være adgang til. Der vil blive tale om en såkaldt gennemstillingsløsning, hvilket betyder, at OIS videresender anmodningen om opslag i tingbogen til den elektroniske tingbog, der leverer opslaget til OIS. Der vil derfor være adgang til de samme oplysninger om adkomst, hæftelser, byrder mv. som ved opslag foretaget på de eksisterende publikumsterminaler på tinglysnings-kontorerne og via den nuværende abonnementsordning (ekstern terminaladgang).

Til nr.3 og 4

Forslagene indebærer, at opslag, der foretages ved anvendelse af OIS, sidestilles med opslag foretaget på de eksisterende publikumsterminaler på tinglysningskontorerne og opslag via ekstern terminaladgang for så vidt angår reglerne om videregivelse af adkomstoplysninger fra det historiske register og massemediernes adgang til at anvende oplysninger fra tingbogen i journalistisk øjemed.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af en ændret nummerering af stykkerne i § 50 c som følge af den foreslåede nye bestemmelse i § 50 c, stk. 2 (lovforslagets § 3, nr. 2).

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2006, jf. dog stk. 2.

Der vil være en overgangsperiode mellem, at ministeren overtager ansvaret for bygnings- og boligregistret, og indtil det nye landsdækkende register er driftklart. Opgaven med etablering og drift af det nye register skal sendes i udbud, og nye it-systemer skal udvikles. Det forventes, at det nye register er klar til idriftsæt-

telse den 1. juli 2007, hvorfor det i bestemmelsen foreslås, at det nye register idriftsættes denne dato. Opgaven med at udbyde registret kan dog vise sig at tage længere tid end forventet blandt andet på grund af den forestående kommunalreform, hvorfor der kan opstå en situation, hvorefter tidsrammen ikke kan overholdes. Af denne årsag foreslås det i stk. 2, at ministeren eventuelt kan fastsætte et senere tidspunkt for idriftsættelse af det nye landsdækkende register ved bekendtgørelse.

Frem til idriftsættelse af det nye landsdækkende register er det nødvendigt at opretholde registreringen i de eksisterende bygnings- og boligregistre i kommunalt regi. Det foreslås derfor i stk. 2, at kommunerne fortsætter med at føre de eksisterende bygnings- og boligregistre frem til idriftsættelse af det nye landsdækkende register. Kommunernes pligt til at føre de eksisterende registre følger af den nuværende § 1, stk. 1. Reglerne for, hvordan registrene skal føres, er ens, uanset om der er tale om de eksisterende kommunale registre eller det nye landsdækkende register. Ved idriftsættelse af det landsdækkende register ophører kommunernes pligt til at opretholde de eksisterende registre.

Økonomi- og erhvervsministeren vil ikke opkræve kommunerne udgifter til drift af registret, før det nye landsdækkende bygnings- og boligregister sættes i drift.

Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges i stk. 3 til at fastsætte særlige overgangsregler i forbindelse med etableringen af det nye landsdækkende bygnings- og boligregister. Bestemmelsen giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte overgangsregler, hvilket kan vise sig at være nødvendigt, hvis der i forbindelse med overgangen til det nye landsdækkende register opstår behov herfor

Med bestemmelsen i stk. 4 præciseres det, at regler, der er fastsat i henhold til den hidtidige § 1, stk. 1, i lov om bygnings- og boligregistrering, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat efter denne lovs § 1, nr. 1 (§ 1, stk. 1, i BBR-loven).

Til §. 5

Lov om bygnings- og boligregistrering gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Med § 5 foreslås det, at ændringerne i dette lovforslag har samme territoriale gyldighedsområde som hovedloven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 12. september 2002, som ændret, senest ved § 1 i lov nr. 601 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 1. Hver kommune fører et register med oplysninger om bygnings- og boligforhold samt tekniske anlæg m.v. Registret føres efter regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren således, at det kan give grundlag for en landsdækkende registrering af bygninger, boliger og tekniske anlæg m.v.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Udgifterne til registrets vedligeholdelse og drift afholdes af kommunalbestyrelsen.

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Økonomi- og erhvervsministeren etablerer og driver et landsdækkende register med oplysninger om bygnings- og boligforhold samt tekniske anlæg m.v. Hver kommune fører dette register efter regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren.«

2. I § 1, stk. 3, indsættes som *2. pkt.*:

»Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætteregler om fordelingen af udgifterne mellem de enkelte kommuner.«

3. Efter § 1 indsættes:

»**§ 1 a.** Økonomi- og erhvervsministeren kan bemyndige en anden offentlig myndighed eller et privat selskab til at etablere, drive og udvikle registret. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for, hvordan myndigheden eller selskabet skal etablere, drive og udvikle bygnings- og boligregistret. Kravspecifikationer m.v. udarbejdes af myndigheden eller selskabet efter økonomi- og erhvervsministeriets nærmere anvisninger.

Stk. 2. Myndigheden eller selskabet, der bemyndiges efter stk. 1, er forpligtet til at udbyde opgaven med etablering, drift og udvikling m.v. af registret med jævne mellemrum. Udbudet skal

følge de regler, der gælder for offentligretlige organer omfattet af Europa-parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF (udbudsdirektivet), med mindre opgaven overlades til en statslig myndighed.

Stk. 3. Afgørelser om udbud efter denne lov og efter bestemmelser fastsat i medfør heraf kan påklages til Klagenævnet for Udbud. Klage kan indgives af enhver, der har en retlig interesse heri. Bestemmelserne i lov om Klagenævnet for Udbud (udbud af bygge- og anlægsarbejder og indkøb i De Europæiske Fællesskaber) og bestemmelser fastsat i medfør heraf om klagenævnets sammensætning, dets sagsbehandling, sanktioner og adgang til at indbringe klagenævnets afgørelser for domstolene finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Myndigheden eller selskabet skal stille registret gratis til rådighed for kommunerne til ajourføring, forespørgsler og udskrifter.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om levering af data fra registret.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren fører tilsyn med myndigheden eller selskabet for så vidt angår registret. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om myndighedens eller selskabets oplysningspligt over for økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 7. Rigsrevisor kan kræve selskabets regnskab forelagt til gennemgang.«

§ 2 ...

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan registrere oplysninger om bygnings- og boligforhold samt tekniske anlæg m.v., som ikke er indeholdt i registreringen efter stk. 1 og 2.

§ 3. Det påhviler kommunalbestyrelsen at sikre den fornødne entydighed i

4. § 2, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen kan på eget initiativ og for egen regning opbygge administrative systemer ovenpå bygnings- og boligregistrets grænseflade.«

5. § 3 affattes således:

registreringen.

»§ 3. Det påhviler kommunalbestyrelsen at sikre den fornødne entydighed og kvalitet i registreringen af bygnings- og boligforhold samt tekniske anlæg m.v.

Stk. 2. Kommunen har efter forudgående underretning, uden retskendelse og mod forevisning af behørig legitimation adgang til enhver ejendom for at tilvejebringe oplysninger til brug for registreringen i bygnings- og boligregistret. Kommunen har kun adgang til enhver ejendom ved en mistanke om, at der er væsentlig afvigelser i ejeroplyste data.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fører tilsyn med kommunernes føring af bygnings- og boligregistret samt kommunernes indsats med kontrol af oplysninger i bygnings- og boligregistret.

Stk. 4. Kommunerne skal efter anmodning fra økonomi- og erhvervsministeren udlevere oplysninger, data og dokumenter, som er nødvendige for udøvelse af tilsynet.«

6. I § 3 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen kan fastsætte husnumre for ubebyggede arealer, anlæg m.v., som har adgang til offentlig vej. For hovedlandeveje kan husnumre dog kun fastsættes efter samtykke fra Vejdirektoratet.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 3 c. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at ejendomme ved ejernes foranstaltning og på disses bekostning skal forsynes med skilte med angivelse af husnummer og matrikelnummer samt belysning af husnummerskilte.

Stk. 2. Nærmere bestemmelser om udførelse og anbringelse af skilte med husnumre og matrikelnumre samt belysning af husnummerskilte kan fastsættes af kommunalbestyrelsen, for

7. § 3 c, *stk. 1*, affattes således:

»Ejere af ejendomme skal opsætte husnummerskilte, som angiver de af kommunalbestyrelsen fastsatte husnumre, på en sådan måde, at disse er synlige fra det adgangsgivende vejareal.«

8. I § 3 c, *stk. 2*, udgår »og matrikelnumre«.

hovedlandeveje dog kun efter forhandling med Vejdirektoratet.

§ 7 ...

Stk. 2. ---

Stk. 3. Det påhviler økonomi- og erhvervsministeren at etablere rammer og vilkår for videregivelsen af oplysninger efter stk. 1, der sikrer, at disse oplysninger er tilgængelige på en enkel og sikker måde.

§ 9. I sager om overtrædelse af § 4 samt overtrædelser af forskrifter, udstedt i henhold til loven, kan kommunen tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde, dog højst 2.000 kr.

Stk. 6. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Erhvervs- og Boligstyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om kla-

9. I § 3 d indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at private veje m.v., jf. stk. 2, hvortil der er fastsat husnumre, ved ejerens foranstaltning og for dennes bekostning skal forsynes med vejnavneskilte, som udformes og belyses efter samme regler, som gælder for den øvrige vejnavneskiltning i området.«

10. I § 7, *stk. 3*, indsættes som *2. pkt.*:

»Hvis videregivelse af oplysninger efter stk. 1 er pålagt en afgift efter anden lovgivning, kan økonomi- og erhvervsministeren hos modtageren af oplysningerne opkræve et tilsvarende beløb til dækning af afgiften.«

11. I § 9, *stk. 1*, ændres »2.000 kr.« til: »7.300 kr.«.

12. I § 9 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved beregning af bødens maksimale størrelse efter stk. 1 reguleres beløbet årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en statsreguleringsprocent.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

13. I § 9 a, *stk. 6*, ændres »Erhvervs- og Boligstyrelsen« til: »Erhvervs- og Byggestyrelsen«.

geadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 2

I lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 24. august 2000, som ændret senest ved § 42 i lov nr. 553 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 49 a. For elektroniske forespørgsler i tinglysningsregistre betales 30 kr. pr. opslag ved ekstern terminaladgang, jf. dog stk. 3. Dog er opslag, der foretages i ikkeerhvervsmæssigt øjemed fra brugerterminaler på tinglysningskontorerne, afgiftsfri.

Stk. 2. For en fuldstændig udskrift hos en ekstern bruger af tinglysningsregistre for én fast ejendom betales 150 kr., jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Opslag og udskrift, der foretages af offentlige forvaltningsmyndigheder, er afgiftsfri, når disse foretages i ikkeerhvervsmæssigt øjemed.

Stk. 4. Afgiften efter stk. 1 og 2 opkræves månedsvis bagud. Tilsvarende gælder for udskrifter, der rekvireres elektronisk, men attesteres af retten. Der er udpantningsret for afgiften.

1. I § 49 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »terminaladgang«: »eller ved anvendelse af den Offentlige InformationsServer (OIS)«.

2. I § 49 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:
»Endvidere er opslag vedrørende en fast ejendom, der foretages ved anvendelse af OIS af den, der er registreret som ejer af ejendommen i Det fælleskommunale ejendomsstamregister (ESR), afgiftsfri.«

3. I § 49 a, stk. 2, ændres »hos en ekstern bruger af tinglysningsregistre for én fast ejendom« til: »af tinglysningsregistre for én fast ejendom hos en ekstern bruger eller ved anvendelse af OIS«.

4. § 49 a, stk. 4, 1. pkt., affattes således:
»Afgiften efter stk. 1 og 2 opkræves månedsvis bagud, såfremt opslag eller udskrift foretages af personer eller virksomheder m.v., der har adgang til tinglysningsregistre ved ekstern terminaladgang.«

5. I § 49 a indsættes som stk. 5:
»Stk. 5. Afgiften for opslag eller udskrift, der foretages ved anvendelse af OIS af personer eller virksomheder m.v., der ikke har adgang til tinglysningsregistre ved ekstern terminaladgang, opkræves af OIS, jf. § 7, stk. 3, i

§ 3

I lov om tinglysning, jf. lovbekendtgørelse nr. 622 af 15. september 1986, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 560 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 17. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Ved aflysning og udsletning af rettigheder slettes indførelsen i tingbogen og overføres til et særligt register, jf. § 50 c, stk. 4.

Stk. 5. ---

§ 50 c. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Oplysninger, der slettes eller aflyses, overføres til et særligt register (historisk register). Adkomstoplysninger fra dette register kan videregives efter reglerne i stk. 2 og 3. Andre oplysninger fra det særlige register kan kun videregives til brug i konkrete retsforhold. Fuldstændige oplysninger skal dog efter anmodning videregives til den, som oplysningerne angår.

Stk. 5. Oplysninger, der videregives fra edb-registrene, må ikke anvendes med henblik på at skaffe nye kunder eller i øvrigt med henblik på andre formål end overdragelse, forsikring, retsforfølgning og retsforhold i øvrigt, belåning af fast ejendom og løsøre, kreditvurdering, fysisk råden over fast ejendom samt rådgivning i forbindelse med disse formål. Oplysninger, der videregives til massemedier efter stk. 2 og 3, kan dog tillige anvendes i journa-

1. I § 17, stk. 4, ændres »§ 50 c, stk. 4« til: »§ 50 c, stk. 5«.

2. I § 50 c, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Oplysninger i edb-registrene kan videregives til enhver ved anvendelse af den Offentlige Informations-Server (OIS).«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

3. I § 50 c, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 5, 2. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

4. I § 50 c, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 6, 2. pkt., ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

listisk øjemed.

Stk. 6. ---

§ 50 e. Med bøde straffes den, der anvender en oplysning i strid med bestemmelsen i § 50 c, stk. 7. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

5. I § 50 e, 1. pkt., ændres »§ 50 c, stk. 7« til: »§ 50 c, stk. 6«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2006, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Det nye landsdækkende bygnings- og boligregister, jf. denne lovs § 1, nr. 1, sættes i drift den 1. juli 2007. Økonomi- og erhvervsministeren kan dog fastsætte et senere tidspunkt for idriftsættelsen. Kommunerne fortsætter med at føre de eksisterende bygnings- og boligregistre, jf. den hidtidige § 1, stk. 1, i lov om bygnings- og boligregistrering, frem til idriftsættelsen af det nye landsdækkende register.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte særlige overgangsregler i forbindelse med etableringen af det nye landsdækkende bygnings- og boligregister.

Stk. 4. Regler, der er fastsat i henhold til lov om bygnings- og boligregistreringens hidtidige § 1, stk. 1, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat efter denne lov.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.